

МАРТА ХУБАВИЦА

Не се разбира кой въ нощта говори,
кой шушне нѣщо въ голитѣ липи,
но ясно се дочува отъ простора
какъ вѣтрѣ топлѣ иде и шуми.

— Добре дошелъ! — протѣгатъ му дѣсница
дърветата, пробудени отъ сънь.

— Кого докара въ своята колесница,
та толкова е радостно навънъ?

— Познайте ме! Азъ ида да прогоня
на Малъкъ Сѣчко леденитѣ дни;
отъ златната си кошничка ще роня
кокичета, врабчета и лжчи.

— Познахме те! По-чудна отъ царица
очакваната гостенка си ти!

Хей, Марто, синеока хубавица
за новъ животъ земята пробуди!

— Какво е туй? О, мартеници носишъ
за веселитѣ мѣнички деца;
догдето щъркелъ видятъ — тѣ ще носятъ
на своитѣ ржце отъ тебе даръ.

И щъркелътъ ще каже: — Ето ида
и нося на крилата пролѣтѣта, —
а отъ стобора ще изкукурига
пѣтелътъ: — Иде пролѣтѣта! Ура!

Богданъ Овесянинъ